॥ २४॥ निरयंपारतंत्र्यं कंकोहमितियुधिष्ठिरोञ्जूते कंकव्रतयुधिष्ठिरइतिपाठेकंकव्रतश्चासौयुधिष्ठिरश्चेतिसमासः॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ सदस्यंसभासदं॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ इतिविराटपर्वणिनैल०भारतभावदीपेऽष्टादशोऽध्यायः॥ १८॥ ॥१॥ होनेनीचेअसमेविषमे ॥२॥३॥ ५॥ ५॥ ५॥ ७॥ ८॥९॥ प्रियसंवासात्प्रियस्यभीमसेनस्यसंवासःसहवासः अंधान्टद्धांस्तथाऽनाथान्बालान्राष्ट्रेषुदुर्गतान्॥ विभात्तिविविधान्राजाधृतिमान्सत्यविकमः॥ संविभागमनानित्यमानृशंस्याद्यधिष्ठिरः॥ २४॥ सएषनिर यंत्रामोमत्स्यस्यपरिचारकः॥ सभायांदेविताराज्ञःकंकोबृतेयुधिष्ठिरः॥ २५॥ इंद्रप्रस्थेनिवसतःसमयेयस्यपाथिवाः॥ आसन्बलिभ्रतःसर्वेसोद्यान्यैर्भृतिमि च्छिति॥ २६॥ पार्थिवाःपृथिवीपालायस्यासन्वशवात्तिनः॥ सवशेविवशोराजापरेषामद्यवर्त्तते॥ २७॥ प्रताप्यपृथिवींसर्वारिशममानिवतेजसा॥सोयंराज्ञो विराटस्यसभास्तारोयुधिष्ठिरः॥ २८॥ यमुपासंतराजानःसभायाम्धिभिःसह ॥ तमुपासीनमद्यान्यंपस्पपांडवपांडवं ॥ २९ ॥ सदस्यंसमुपासीनंपरस्यप्रि यवादिनं ॥ दृष्ट्रायुधिष्ठिरंकोपोवर्द्धतेमामसंशयं ॥ ३० ॥ अतद्र्हमहाप्राज्ञंजीवितार्थेभिसंस्थितं ॥ दृष्ट्राकस्यनदुःखंस्याद्धमीत्मानंयुधिष्ठिरं ॥ ३१ ॥ उपा स्तेस्मसभायांयंक्रत्स्रावीरवसुंधरा॥तमुपासीनमप्यन्यंपश्यभारतभारतं॥३२॥एवंबहुविधैर्दुःखैःपीड्यमानामनाथवत्॥शोकसागरमध्यस्थांकिमांभी मनपश्विम ॥ ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिकीचकवधपर्वणिद्रौपदीभीमसंवादेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८॥ ॥ १८॥ ॥ १८॥ इदंतुतेमहदुःखंयखवक्यामिभारत॥ नमेभ्यसूयाकर्तव्यादुःखादेतद्रवीम्यहं॥ १॥सूदकर्मणिहीनेत्वमसमेभरतर्षभ ॥ बुवन्बछवजातीयःकस्यशोकंनवद्रियेः ॥ २ ॥ सूपकारंविराटस्यबह्ववंत्वांविदुर्जनाः ॥ प्रेष्यत्वंसमनुप्राप्तंततोदुःखतरंनुकि ॥ ३ ॥ यदामहानसेसिद्धेविराटमुपतिष्ठसि ॥ बुवाणोवह्ववःसूदस्तदा सीद्तिमेमनः ॥ ४ ॥ यदात्रहृष्टःसम्राट्त्वांसंयोधयतिकुंजरैः ॥ हसंत्यंतःपुरेनार्योममतृद्दिजतेमनः ॥ ५ ॥ शार्द्वतैर्महिषैःसिहैरागारेयोध्यसेयदा ॥ केके य्याःत्रेक्षमाणायास्तदामेकरमलंभवेत् ॥ ६ ॥ ततउत्थायकैकेयीसर्वास्ताःत्रत्यभाषत॥ त्रेष्याःसमुत्यिताश्चापिकैकेयींताःस्वियोऽबुवन् ॥ ७॥ त्रेक्ष्यमामनव यांगींकरमलोपहतामिव॥स्नेहात्संवासजाद्धमीत्मृदमेषाशुचिस्मिता॥८॥योध्यमानंमहावीर्यमियंसमनुशोचित ॥ कल्याणस्पासैरंधी्बछवश्चापिसुंद रः॥ ९॥ श्वीणांचित्तंचदुर्ज्ञेयंयुक्तरूपौचमेमतौ ॥ सैरंधोप्रियसंवासान्नित्यंकरुणवादिनी॥ १०॥ अस्मिन्राजकुलेचेमौतुल्यकालनिवासिनौ॥ इतिबुवाणा संबंधस्तरमात् तस्मिन्हरूयादिभिःसहयोध्यमानेसितकरुणवादिनीदीनवादिनीभवति ॥ १०॥ संवासमेवाह अस्मिनिति ॥११॥